

Nu mattes glansen af vor sommer,
dagens længde bliver kort.
Blade visner, mørket kommer,
lys og varme svinder bort

Og Jorden selv blir' også svækket,
klima ændres dag for dag.
Havet stiger, land blir' dækket,
Det er fremtids ubehag.

Dog er du uden tid, o Herre;
du er suveræn og stor.
Men vort dødsliv her blir' værre,
her på denne arme jord.

Kom ned, og frels os her fra Jorden,
Herre Jesus, kom, kom snart.
Se, vi hænger tyndt i snoren,
Kom, for her er ikke rart!

Svend-Erik Pedersen, 27/09/2015